

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Перник, 13 февруари 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №11 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Дирекция (Д) „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област (СО) против решение №896 от 28.12.2012 г. на Районен съд - Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД №459 по описа на съда за 2012 г. С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №23-2304208 от 09.02.2012 г. на Директор на Д „ИТ“ - СО, издадено срещу ЕТ „*****“, БУЛСТАТ ***** , седалище и адрес на управление: гр. София, жк. ***** , бл. *, вх. *, ет. *, ап. **, представлявано от Д. Е. П., за нарушение в качество „работодател“, по чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда (КТ), за което на основание чл. 414, ал. 1 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Жалбата, без посочени касационни основания за атакуване на постановения съдебен акт в смисъла на чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН съдържа единствено оплакване за допуснато в „производството по връчване на препис от решението“ на съществено процесуално нарушение, с което правото на защита било съществено ограничено. От настоящия съд, въпреки така посоченото основание за касиране, се иска освен да отмени обжалваното решение и да се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното НП. Пред касационния съд жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - ЕТ „*****“, гр. София пред съда се представлява от адв. Манов, който възразява срещу жалбата и

моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага атакувания съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и след извършен цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Отхвърля се като неоснователно твърдението на административнонаказващия орган (АНО) и настоящ жалбоподател, за допуснати във връзка с постановяване на решението на първата съдебна инстанция съществени процесуални нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 от НПК във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК нарушението на процесуални правила е съществено, когато е довело до ограничаване процесуалните права на нарушителя или на другите страни, ако не е отстранено; няма мотиви или протокол за съдебното заседание на първата или въззивната инстанция; решението е постановено от незаконен състав. Оплакването на жалбоподателя за нарушаване процесуалните му права като страна в производството пред първата съдебна инстанция посредством невръчването на препис от съдебното решение не попада в нито една от изброените хипотези. Връчването на препис от решението на съда не е процесуална предпоставка за законосъобразност на проведеното съдебно производство при наличие на безспорни доказателства за съобщаване относно неговото изготвяне. Публикуването на съдебните актове на интернет страниците на съдилищата има за цел публичност и прозрачност на правораздавателната дейност и не е условие за законосъобразност на процеса, тъй като не обвързва нито съда, нито страните с определени процесуални срокове и задължения. Снабдяването на страна в процеса с препис на съдебен акт също не е част от дейността на съда, като правораздавателен орган в смисъл, че не е част от проверката за законосъобразност на протекло съдебно производство.

Предвид изложеното касационният състав не намира законен повод за касиране на решението на първата съдебна инстанция на единственото посочено от жалбоподателя основание. Въпреки този си извод съдът следва да извърши служебната проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, следствие която намира следното:

Решението на Районен съд – Перник е валидно. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа съдебна инстанция. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото и съответно подписано. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Във връзка с приложимия материален закон:

За да постанови атакуваното решение Районен съд – Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и

гласни доказателства е приел от фактическа страна, че на 19.12.2011 г., със съставяне на акт за нарушение срещу ЕТ „ДЕНИЦА ПОРОЖНЯК“, гр. София е образувано административнонаказателно производство за това, че на 22.11.2011 г., последният, като работодател, установил сумарно изчисляване на работното време, е допуснал К. Д. на длъжност „касиер“ да полага труд повече от 12 часа на работна смяна. Нарушението е установено при проверка по спазване на трудовото законодателство относно обект на контрол – щанд на „Кенар“ в гр. Перник, стопанисван от търговеца, извършена на 30.11.2012 г. и 07.12.2011 г. Производството е завършило с издаване на процесното НП.

При така установеното по фактите районният съд, след съвкупна преценка на доказателствата, посочени в АУАН и приети за достатъчни от административнонаказващия орган, както и на доказателствата събрани в хода на производството пред съда, е приел от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е завършило с издаване на наказателно постановление, без да са налице достатъчно и безспорни доказателства за извършване на вмененото на наказаното лице нарушение, поради което обжалвания правораздавателен акт е отменен.

Касационния съд споделя изводите на първата съдебна инстанция.

Нормата на чл. 142, ал. 4 от КТ указва, че в случай на установено сумарно изчисляване на работно време, максималната продължителност на работната смяна може да бъде до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа. По настоящото дело административнонаказващият орган е обосновал издаденото НП и налагането на административно наказание единствено на основание посочен и приложен по преписката график за м. ноември 2011 г., от който не личи каква е била продължителността работната смяна за посоченото лице, както и не е установено дали е имало повече от една смяна в работния ден, но също е и видно, че са работили две лица на длъжност „касиер“. В дадено обяснение по чл. 402 от КТ, представляващият работодателя вписва, че работното време на касиерите като цяло е от 08:00 до 22:00 часа, без да сочи наличие на смени, регламентирани почивки в работния ден и тяхната продължителност. По преписката липсват други доказателства за регламента на труд, като например такива, уредени в Правилник за вътрешен трудов ред. В заповед с №1 от 18.11.2011 г. също не се съдържат данни, които да могат да доведат до извод за нарушаване правилото на чл. 142, ал. 4 на КТ. В обяснения, дадени пред съда от К. Д. и К. Д. – работещи за търговеца към момента на проверката, се съдържат данни, че на 22.11.2011 г. на работа са били двама касиери, както и че към двата щанда на обекта има само една каса, което кореспондира с данните от приложения работен график. За да е налице основание за налагане на административно наказание наказващият орган е следвало безспорно да установи, че посочения работник е положил труд над допустимата норма от работни часове за работна смяна в посочения ден – това са

съществени елементи на процесното нарушение. Съвсем недостатъчно е за обосноваване на административнонаказателно обвинение да се използва единствено работен график, съдържащ данни, които данни даже не ползват същото, и общи обяснения на представляващия нарушителя, като същевременно пред съда допълнителни доказателства не са представени. Установеното от АНО, както и пред съда, не покрива състав на посоченото в акта и НП нарушение на КТ, поради което НП правилно е отменено от първата съдебна инстанция.

Предвид горните мотиви, касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник като валидно, допустимо, постановено в производство при спазване на процесуалния закон и съответно на материалния закон ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №896 от 28.12.2012 г. на Районен съд – Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД №459 по описа на съда за 2012 г., С КОЕТО Е ОТМЕНЕНО наказателно постановление №23-2304208 от 09.02.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу ЕТ „*****“, БУЛСТАТ ******, седалище и адрес на управление: гр. София, жк. *****, бл. *, вх. *, ет. 8, ап. **, представлявано от Д. Е. П., за нарушение, в качество „работодател“, на чл. 142, ал. 4 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/